

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ

ในบทนี้จะกล่าวสรุปเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทางการศึกษาในปัจจุบันของห้องที่การศึกษาที่ 4 กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย เขตชนบท วิทยาลัย คลองสวน บางขุนเทียน ราษฎร์บูรณะ ภาษีเจริญ และหนองแขม ในสถานต่อไปนี้

- 1.1 จำนวนนักเรียน จำนวนโรงเรียน จำนวนครู
- 1.2 การกระจายของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน ในด้านที่พักอาศัย

ในปัจจุบัน

2. เพื่อศึกษาหาวิธีที่เหมาะสมในการกำหนดเขตโรงเรียนในห้องที่การศึกษา ดังกล่าว

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในห้องที่การศึกษาที่ 4 จำนวน 15 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสำรวจ 2 ฉบับ ฉบับแรกใช้สำหรับผู้บริหาร โรงเรียน และฉบับที่สองใช้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจไปให้กลุ่ม ประชากร และขอรับคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามคืนจากผู้บริหาร 55 ฉบับ จาก จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 91.66 และจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวน 1,182 ฉบับจากจำนวนนักเรียน 1,280 คน คิดเป็นร้อยละ 92.34  
การวิเคราะห์ข้อมูล ทำโดยหาค่าร้อยละ และการหาค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจ

ผู้บริหาร โรงเรียน ส่วนมากเป็นชายมากกว่าหญิง แต่ครูส่วนมากเป็น  
หญิง มากกว่า ชาย

โรงเรียนส่วนใหญ่มีเนื้อที่อยู่ในเขตชนบท และมีเพียง 2 โรงเรียน  
เท่านั้นที่สามารถจะขยายได้ ทุกโรงเรียนตั้งอยู่ใกล้วัด และมีอยู่ 7 โรงเรียนตั้ง  
อยู่ใกล้คลอง:

ครูอาจารย์ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.40)  
มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เฉลี่ย ครู : นักเรียน เท่ากับ 1 : 22

โรงเรียนส่วนใหญ่ เปิดสอนสองระดับหรือสองรอบ เพราะห้องเรียนมี  
ไม่เพียงพอ โรงเรียนที่รับเฉพาะนักเรียนชายล้วนมี 3 โรงเรียน และที่รับนักเรียน  
หญิงล้วนมี 2 โรงเรียน นอกนั้นเป็นโรงเรียนสหศึกษา

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยระหว่าง 13 ปี 9 เดือน ถึง 15 ปี  
2 เดือน นักเรียนชายมีมากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนรอช เขามีมากกว่านักเรียน  
รอบบาย

ผลการวิจัย เกี่ยวกับระยะทางระหว่างบ้านกับ โรงเรียนของนักเรียนพบว่า  
นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.68) เดินทางตั้งแต่ 1 - 3 กิโลเมตร

นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 25.82) มีที่พักอาศัยอยู่ห่างจากโรงเรียน  
ภายในช่วงรัศมี 1 กิโลเมตร และจะมีนักเรียนลดลงเมื่อระยะทางจากโรงเรียนมาก  
ขึ้น

นักเรียน (ร้อยละ 70.10) เดินทางไป - กลับ ระหว่างบ้านกับ  
โรงเรียนประมาณ 33.75 นาที และ 35.92 ชั่วโมงค่าเฉลี่ย และเสียค่าใช่จ่าย

ในการเดินทาง เฉลี่ย 1.96 บาท

สรุปผล เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน

ตามระยะเวลา ผู้บริหารส่วนใหญ่ (ร้อยละ 63.62) เห็นว่า นักเรียนควร  
อยู่ห่างจากโรงเรียนระหว่าง 2 - 5 กิโลเมตร

ตามเวลา ผู้บริหารร้อยละ 69.08 เห็นว่า เวลาที่เหมาะสมในการเดินทาง  
ไป-กลับระหว่างบ้านกับโรงเรียนควรอยู่ระหว่าง 20 - 60 นาที

ตามการคมนาคม ผู้บริหารร้อยละ 92.72 เห็นว่า การใช้รถประจำทาง  
เดินทางไป-กลับระหว่างบ้านกับโรงเรียนสะดวกที่สุด และร้อยละ 30.90 เห็นว่า  
เดินเท้าสะดวกที่สุด

สรุปผลการคนควาวิจัย

ในการศึกษา เรื่องการกำหนดเขตโรงเรียนรัฐบาลในท้องที่การศึกษาที่ 4  
กรุงเทพมหานคร ใกล้เคียงนี้

1. การกระจายของที่พักอาศัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภายในรัศมี  
1 กิโลเมตร มีจำนวนหนาแน่น และจะลดลงเมื่อระยะทางห่างจากโรงเรียนมากขึ้น
2. เขตโรงเรียนทุกโรงเรียนนั้น อาจกำหนดให้มีระยะรัศมีในการเดินทาง  
ของนักเรียนแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้โดยคำนึงถึงที่พักอาศัยของนักเรียนในปัจจุบันด้วย
3. การกำหนดเขตโรงเรียน โดยใช้เวลาในการเดินทางไปและกลับ  
ระหว่างบ้านกับโรงเรียนของนักเรียน เป็นเกณฑ์นั้น ควรใช้เวลา 30 นาที เพื่อ  
ไม่ให้เกิดความว่างมากเกินไป
4. การกำหนดเขตโรงเรียนที่ใหญ่ลึ คือใช้เกณฑ์ของระยะเวลา  
ระยะทาง ที่ได้รับจากความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และนักเรียน กับ  
ความหนาแน่นของนักเรียนในรัศมีที่มีนักเรียนของโรงเรียนนั้นเกินร้อยละ 50  
ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ประกอบการพิจารณาด้วย

5. การพยายามให้รูปร่างของเขตโรงเรียนเป็นรูปหกเหลี่ยมตาม เถานั้น ไม่เหมาะสมกับเมืองที่มีประชากรหนาแน่นอยู่แล้ว ควรกำหนดเส้นแบ่งอาณาเขตของเขตโรงเรียน ตามสภาพภูมิศาสตร์ซึ่งได้แก่ แม่น้ำ คลอง ถนน เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย:

1. ลักษณะการกระจายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของ 15 โรงเรียนในท้องที่การศึกษาที่ 4 กรุงเทพมหานคร มีที่พักอาศัยอยู่ห่างจากโรงเรียนในระยะต่าง ๆ

จากการศึกษาในเรื่องนี้ ปรากฏว่า ลักษณะการกระจายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จาก 15 โรงเรียนในท้องที่การศึกษาที่ 4 กรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ลักษณะการกระจายของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับระยะทางที่นักเรียนอยู่ในรัศมีที่ไกลจากตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียน กล่าวคือ ระยะทางยิ่งห่างไกลจากโรงเรียนมากขึ้นเพียงใด จำนวนนักเรียนจะลดลงตามลำดับ จนในที่สุดจะไม่มีนักเรียนเลย จึงแสดงให้เห็นว่า ระยะทางเป็นตัวแทนสำคัญที่ทำให้โรงเรียนเขาเรียนในโรงเรียนใกล้เคียง ๆ ถ้าโรงเรียนอยู่ไกลออกไปนักเรียนจะขาดเมื่อมีตัวแทนอื่น ๆ จึงใจ ฉะนั้น ระยะทางจึงมีความสำคัญในการเลือกสถานศึกษาของนักเรียน แต่ถ้ามืดเหตุเกี่ยวกับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย เช่น ชื่อเสียงของโรงเรียน ลักษณะการจราจร ระบบการคัดเลือกนักเรียนเขาเรียน เป็นต้น ระยะทางก็อาจไม่มีความสำคัญเพียงพอ ที่จะเป็นเหตุจูงใจในการเลือกเขาเรียนในสถานศึกษาที่อยู่ไกล ซึ่งผลของการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับ:

## ศูนย์วิทยพัทยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทางวิชาการให้ปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นเท่าเทียมกัน ซึ่งย่อมต้องใช้เวลานานพอสมควร

<sup>1</sup>บุญชู สนั่นเสียง, "การศึกษาปริมาณวิเคราะห์การกระจาย (Distribution) ของนักเรียนมัธยมศึกษาจากสถานที่ตั้งโรงเรียนในเขตจังหวัดพระนคร-ธนบุรี", ปรินทิพนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514, หน้า 53.

<sup>2</sup>นางฉลิว สุมาวงศ์, เอกสารการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ 5 โรงเรียนจะสนองความต้องการของกับรุษอย่างไร, กองการแนะแนวการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2510, หน้า 36-40.

ผลการศึกษาวิจัยของ บุญชู สนั่นเสียง<sup>1</sup> ชี้พบว่า การกระจายของนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย นักเรียนอยู่ในรัศมีที่ห่างไกลจากตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียนมากกว่าโรงเรียนที่ไม่สูง มีชื่อเสียงนัก

สำหรับองค์ประกอบด้านชื่อเสียงของโรงเรียน โดยเฉพาะทางด้านวิชาการ มีอิทธิพลมากในการเลือกโรงเรียนของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรของโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญนั้น เป็นระดับเตรียมเด็กเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่า ไม่ไ้มุ่งทางด้านอาชีพ<sup>2</sup> จึงทำให้เด็กเลือกโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ให้ความสำคัญในสถานความสามารถทางวิชาการสูง ผู้ที่สำเร็จจากสถานศึกษานั้น ๆ สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับสูงอื่นได้เป็นจำนวนมาก นักเรียนจึงพากันมุ่งเข้าเรียนในโรงเรียนนั้น โดยมีใจมองถึงปัญหาอื่น ๆ ที่จะตามมาในภายหลัง

เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ การเข้าเรียนในโรงเรียนที่อยู่ไกลกว่าไม่สะดวก อาจเนื่องจาก ไม่มีรถประจำทางผ่าน หรือการจราจรติดขัดค่อนข้าง เวลาในการเดินทางมาก แต่อีกโรงเรียนหนึ่งอยู่ใกล้กว่า แต่สามารถเดินทางสะดวกรวดเร็วกว่าแห่งแรก นักเรียนจึงอาจเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนหลังแม้จะอยู่ไกลกว่าก็ตาม นอกจากนี้ ผู้ที่มีฐานะ เศรษฐกิจดีในกรุงเทพมหานครทางใต้ของภาคใต้พบหลานของตนได้รับการศึกษาก็ จึงไม่คำนึงถึงเรื่องระยะทางหรือปัญหาอื่นใด ทางก็พยายามแสวงหาโรงเรียนที่มีชื่อเสียงทั้งในด้านวิชาการ และสังคมของในบุตรหลานของตนได้เข้าศึกษา ปัญหาในเรื่องนี้จะสามารถแก้ไขได้ โดยการพยายามส่งเสริมให้โรงเรียนที่ด้อยในด้านคุณภาพทางวิชาการให้ปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นเท่าเทียมกัน ซึ่งย่อมต้องใช้เวลาพอสมควร

<sup>1</sup>บุญชู สนั่นเสียง, "การศึกษาวินิจฉัยวิเคราะห์การกระจาย (Distribution) ของนักเรียนมัธยมศึกษาจากสถานที่ตั้งโรงเรียนในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา", ปริทัศน์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514, หน้า 53.

<sup>2</sup>นางเจดีย์ว สุนทวงศ์, เอกสารการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ 5 โรงเรียนจะสนองความต้องการของวัยรุ่นอย่างไร, กองการแนะแนวการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2510, หน้า 36-40.



จากการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ยังพบว่า โรงเรียนในปัจจุบันนี้ส่วนมากไม่สามารถขยายเนื้อที่ของโรงเรียนออกไปได้อีก ดังนั้นผู้บริหารระดับสูงจึงควรขยายโรงเรียนที่มีชื่อเสียงหรือสร้างโรงเรียนใหญ่ ๆ ขึ้นตามสถานเมือง ทั้งนี้เพื่อสกัดกั้นนักเรียนตามสถานเมืองไม่ให้เดินทางไปเรียนยังศูนย์กลางของเมืองหลวงเพิ่มขึ้นอีกทั้งที่เป็นอยู่ และในทางตรงข้ามควรพยายามชักชวนให้นักเรียนในเมืองได้ออกไปเรียนในโรงเรียนที่อยู่ตามเมือง ซึ่งหากใช้วิธีเช่นนี้ได้ ย่อมจะช่วยให้นักเรียนได้กระจายออกไปจากจุดศูนย์กลาง ซึ่งจะให้นักเรียนเดินทางกลับจากโรงเรียนสวนทางกับประชาชนอื่น ๆ อันเท่ากับช่วยผ่อนคลายความคับคั่งในการจราจรที่จะไปในทางเดียวกันลงไ้มากขึ้น ทั้งเด็กในระดับนี้สามารถเดินทางไกลไ้มากกว่าเด็กในระดับที่ต่ำกว่า จึงนับเป็นการแก้ปัญหาอีกประการหนึ่ง

นอกจากนี้ยังมีอีกประการหนึ่ง คือ วิธีการเดินทางไป - กลับโรงเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนเดินทางด้วยรถประจำทางมากที่สุด ถึงร้อยละ 70.10 เด็กที่มีเพียงร้อยละ 21.21 เท่านั้น แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่อยู่ไกลจากโรงเรียนก่อให้เกิดปัญหาการจราจรที่คับคั่งตามมา โดยเฉพาะในช่วงระยะเวลาเรียน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น นับเป็นเหตุที่ทำให้การกระจายของนักเรียนมัธยมศึกษาเป็นไปอย่างกว้างขวาง ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาทั้งที่เกิดขึ้นแก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และสังคมโดยรวม

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน คือ นักเรียนต้องใช้เวลาในการเดินทางแต่ละเที่ยววนเวียนเกินไป ต้องรีบออกเดินทางแต่เช้า รีบรอนไปทันโรงเรียนเขา บางคนอาจต้องอดอาหารเขา ทำให้การเรียนลดประสิทธิภาพ สุขภาพเสื่อมโทรม การพักผ่อนมีน้อยลง อารมณ์หงุดหงิด เสียสุขภาพทั้งกายและจิตใจ การช่วยทำงานให้ผู้ปกครองทำไ้คนเดียว การจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเป็นไปอย่างไม่มีเต็มที่ ยิ่งกว่านั้นยังต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครอง คือ ความห่วงใยต่อบุตรหลานในเรื่องความปลอดภัยในการเดินทาง การมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น การขาดแรงงานที่พึ่งพิงได้กับ

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสังคมส่วนรวม คือ ผู้ใช้รถใช้ถนนมีปริมาณมากเกินไป ทำให้เกิดการจราจรติดขัดเกิดความคลองตัว เสียสุขภาพทั้งกายและจิตใจในทาง เดินทางแต่ละเที่ยว และไม่เป็นการประหยัดเวลาและทรัพยากรให้เกิดความสูญเปล่าในเรื่องน้ำมัน

ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้ สามารถแก้ไขได้ หากมีการกำหนดเขตโรงเรียนในการรับเด็กเข้าเรียนให้เหมาะสมรัดกุม โดยพยายามให้เด็กเรียนใกล้เขาเรียนในเขตโรงเรียนของตน ห้ามการเรียนข้ามเขต ทั้งนี้ โดยได้พิจารณาเหตุผลอื่น ๆ หลาย ๆ อย่าง ประกอบภายในการกำหนดเขตโรงเรียน ซึ่งจะได้อธิบายต่อไป

2. การกำหนดเขตโรงเรียน โดยถือเกณฑ์ว่า นักเรียนควรอยู่ในช่วงรัศมี 3 กิโลเมตรนั้น อาจไม่เหมาะสมเสมอไป ทั้งนี้เนื่องจาก ภายในระยะรัศมี 3 กิโลเมตรรอบโรงเรียนนั้น อาจมีจำนวนนักเรียนอาศัยอยู่นอกวาระอบละ 50 หรือเกินกว่านั้นเพียงเล็กน้อย นักเรียนที่อยู่ห่างไกลออกไปก็จะไม่มีสิทธิได้เข้าเรียนในโรงเรียนนั้นด้วยเหตุนี้จึงควรขยายช่วงรัศมีออกไปอีก ประกอบกับสภาพการคมนาคมที่สะดวกขึ้นนักเรียนที่อยู่ไกลเกิน 3 กิโลเมตร สามารถเดินทางมาเรียนในโรงเรียนที่ตนต้องการได้ ดังนั้นการกำหนดเขตโรงเรียน จึงต้องพิจารณาวิถีทางเดินทางของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบด้วย

3. การกำหนดเขตโรงเรียน โดยใช้เวลาในการเดินทางไปโรงเรียนแต่ละเที่ยวไม่เกิน 1 ชั่วโมงเป็นหลัก  
เขตโรงเรียนที่กำหนดโดยใช้เวลาในการเดินทางแต่ละเที่ยวไป-กลับโรงเรียนไม่เกิน 1 ชั่วโมงนั้น ใช้อยู่เป็นหลักกว้าง ๆ ในภาวะแห่งเขตโรงเรียนแบบกระจาย ๆ เท่านั้น เพราะสภาพการ เดินทางของนักเรียนในปัจจุบันยังมีความสับสนคลาคลุ้ง มีนักเรียนบางส่วนที่ไม่เลือกเข้าเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ใกล้บ้าน แต่กลับไปเข้าเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ไกลจากบ้านของตน อันเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ดังกล่าว ว่าการพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า การนำเกณฑ์ดังกล่าวนี้มากำหนดเขตโรงเรียนยังขาดความเหมาะสม ทั้งนี้ เพราะเกณฑ์เกี่ยวกับเวลานี้ นำมาใช้ทำให้เขตโรงเรียนว่างเกินไป

4. การกำหนดเขตโรงเรียน โดยถือเกณฑ์ความหนาแน่นของนักเรียนซึ่งมีที่พัสดุอาศัยทางจากโรงเรียนในระเทศที่มีที่นักเรียนเกินร้อยละ 50 ขึ้นไป และนำขอมูลที่ได้จากผู้บริหาร โรงเรียนและนักเรียน เกี่ยวกับระยะทางและเวลาอันเกี่ยวข้องเคลื่อนมาประกอบการพิจารณาถว้ย การกำหนดเขตโรงเรียนโดยวิธีเกณฑ์ดังกล่าวนี้จะทำให้ได้เขตโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะจะเป็นเขตโรงเรียนที่ทำให้เกิดการประหยัดในกาเวลา พลังงาน และค่าใช้จ่ายของนักเรียน ยิ่งกว่านั้น จะมีส่วนช่วยลดความคับคั่งของการจราจรลง เพราะนักเรียนไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนไกลเกินไป แต่เดิมเขตโรงเรียนนั้น ผู้วิจัยได้พยายามกำหนดให้มีลักษณะคล้ายรูปหกเหลี่ยมซึ่งมีความเหมาะสมตามทฤษฎีมากที่สุด แต่เมื่อถึงขั้นปฏิบัติการจริง ไม่สามารถกระทำไต่ เนื่องจาก รูปร่างของเขตโรงเรียนต้องเปลี่ยนให้เหมาะสมกับเส้นทางคมนาคมที่ติดต่อกับโรงเรียน ทั้งนี้ การกำหนดเขตโรงเรียนในเขตที่มีประชากรหนาแน่น จึงจำต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ถว้ย เช่น องค์ประกอบทางสถานการจราจร และลักษณะทางภูมิศาสตร์ของบริเวณนั้น ๆ อีกประการหนึ่ง เส้นแบ่งอาณาเขตของแต่ละเขตโรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ ซอย ถนน ลำคลอง แม่น้ำ มาเป็นเส้นแบ่ง ซึ่งก่อให้เกิดความสะดวกและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ขอเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในทุกห้องที่การศึกษาพร วมกัน ไปเพื่อความสะดวก และสามารถยืดหยุ่นไ้ตามความเหมาะสม ในการกำหนดเขตโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น ควรทำการวิจัยในทุกเขตการปกครอง (อำเภอ) เพื่อให้ได้รับข้อมูลจากกลุ่มบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายในการพิจารณากำหนดเกณฑ์ที่ดีในการแบ่งเขตโรงเรียน ซึ่งจะช่วยให้เป็นการประหยัดเวลาในการแบ่งเขตโรงเรียนโดยทำเพียงครั้งเดียวพร วมกันไป ย่อมจะเป็นผลดีกว่าการทำที่ละเขตอันเป็นการสิ้นเปลือง และการแบ่งนั้นอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับของนักเรียนหรือผู้ปกครองที่อยู่ในเขตอื่น ๆ อันจะก่อให้เกิดความยุ่งยากต้องมาเปลี่ยนแปลงแก้ไขอีกในภายหลัง
3. ในการดำเนินงานวิจัยเพื่อกำหนดเขตโรงเรียนครั้งต่อไป ควรจะได้มีการร่วมมือกันระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของทุกฝ่าย อาทิเช่น เจ้าหน้าที่ทะเบียนราษฎรทุกเขต เจ้าหน้าที่สำนักยัง เมือง ุบริหารการศึกษา ทั้งนี้เพื่อจะได้รวมกันแก้ไขกฎหมายหรือระเบียบการต่าง ๆ อันจะเป็นอุปสรรคต่อการแบ่งเขตโรงเรียน ตลอดจนการปรับปรุงมาตรฐานทางการศึกษาของโรงเรียนให้ใกล้เคียงกัน อันจะทำให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ปฏิบัติได้จริง และเป็นที่รับรองร่วมกันของทุกฝ่าย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย